

vinen nésti náklady na zaopatření chudých nemocných, počítají tyto zákony se stavem vytvořeným zákonem domovským. Z tohoto stanoviska vychází celá dosavadní judikatura, shledávající vždy normu o financování zdravotní péče o chudé v zákonu domovském, příp. ve speciálním zákonu chudinském (srov. Boh. 7009/28, 9252/31).

Č. 12. 981.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: * Pensionování z moci úřední úředníka okresního nebo zemského úřadu 3. platové stupnice nepřísluší vzhledem k ustanovení § 7 odst. 2 org. zákona č. 125/1927 Sb. zemskému presidentovi.

(Nález ze 17. září 1937 č. 1356/35-5.)

Věc: Ing. Stanislav S. v Praze proti rozh. min. zemědělství v Praze z 18. prosince 1934 (za žal. úřad odborový rada Dr. Josef Hříbek) o přeložení do výslužby.

Výrok: Stížnost se zamítá.

Důvody: Podáním na zem. úřad v Praze z 27. října 1934 sdělil st-l, vrchní zemědělský rada u zem. úřadu, že byl osobně vyzván zem. přednostou technické služby, aby podal žádost o své pensionování, a žádal, aby pensionování jeho bylo zdrženo až do efektivního dosloužení, resp. alespoň do 30. června 1935, při čemž poukazoval na to, že převodem ze zem. služby do služby státní byl poškozen, že 35 let služby by vykazoval jen se započtením válečných půletí, což by však znamenalo jenom další jeho poškození.

Výměrem zem. úřadu v Praze z 24. listopadu 1934 bylo st-li oznámeno, že min. zemědělství uložilo zem. úřadu, aby provedl st-lovo pensionování podle § 82 služ. pragmatiky, pročež zem. president zamýšlí vzhledem k tomu, že st-l překročil 60 let a má s připočtením válečných půletí nárok na výslužné, navrhnouti min. zemědělství st-lovo přeložení na trvalý odpočinek z moci úřední podle § 80 odst. 2 služ. pragm.; zároveň bylo připojeno poučení, že proti tomuto zamýšlenému opatření může st-l podati u zem. úřadu své námitky.

St-l podal v zákonné lhůtě u zem. úřadu námitky. Nař. rozhodnutím byly tyto námitky zamítnuty pro bezdůvodnost, ježto st-l dnem 11. září 1934 dovršil 60 let a má s připočtením jednoroční služby vojenské a 5 válečných půletí podle zákona č. 457/1919 Sb. ke dni 31. prosince 1934 okrouhle 38 let započitatelné služební doby pro výměru výslužného a tím nárok na plné výslužné. Zároveň byl týmž rozhodnutím ministra zemědělství st-l přeložen z moci úřední na trvalý odpočinek podle § 80 odst. 2 služ. pragm. Zem. president, intimuje st-li toto rozhodnutí, zprostil ho služby dnem 31. prosince 1934 a zastavil týmž dnem jeho služební platy, při čemž podotkl, že o výměře odpočívných platů dojde se st-li zvláštního vyřízení.

Jednaje o stížnosti na toto rozhodnutí podané musil nss především postavit na jisto, že st-l označuje formálně za rozhodnutí, které stížností napadá, jediné výroky ministra zemědělství, avšak v dalším obsahu stížnosti se obrací též proti důsledkům, jež opatření zem. úřadu z rozhodnutí ministra zemědělství vyvodilo. Než soud musil námitku stížnosti čelící proti opatření zem. úřadu, odmítnouti pro nepřipustnost, ježto st-l ji v žádném směru nekonkretisuje způsobem předepsaným v § 18 zákona o ss č. 36/1876 ř. z., nehledíc ani k tomu, že námitka byla by nepřipustná též s hlediska § 5 zákona o nss č. 164/1937 Sb., neboť opatření zem. úřadu, učiněné tímto úřadem v prvé stolici, nebylo by vzhledem k čl. 8 zákona č. 125/1927 Sb. aktem v pořadu správních stolic konečným.

Pokud jde o rozhodnutí ministra zemědělství, namítá stížnost na prvním místě, že žal. úřad nebyl příslušný k vydání nař. rozhodnutí v jediné instanci, ježto řízení o st-lově pensionování měl provést zem. úřad, proti jehož výroku by teprve st-li náleželo odvolání k min. ve smyslu § 82, odst. 2 služ. pragm.

Soud uvažoval o této námitce takto:

St-l byl vrchním zemědělským radou v 3. platové stupnici, přiděleným zem. úřadu. Jeho pensionování bylo provedeno z úřední moci podle § 80 odst. 2 služ. pragm. pro státní úředníky (zákon č. 15/1914 ř. z.); po stránce procesní platí předpis § 82 služ. pragm. V cit. zákonných předpisech není stanoveno, který úřad je kompetentní řízení o pensionování úředníka hodnosti st-lovy provést. Ježto jde v daném případě o úředníka u zem. úřadu, sluší obrátiti zřetel k zákonu o organizaci politické správy č. 125/1927 Sb. Podle § 7 odst. 2 cit. zákona přísluší zem. presidentu propůjčovati služební místa u okr. a zem. úřadů, jichž propůjčení není vyhrazeno vládě nebo presidentu republiky, a ustanovovati čekatele. Toto právo zahrnuje — jak se praví v druhé větě § 7 odst. 2 zákona organizačního — také právo k přeložení na jiné úřední (služební) působišťe nebo do výslužby. Ze souvislosti obou vět zmíněného zákonného ustanovení plyne po názoru soudu zřetelně, že zem. presidentu přísluší právo přeložiti úředníka na jiné služební místo nebo do výslužby jen tehdy, jde-li o úředníka, jehož jmenovati nenáleží vládě nebo presidentu republiky. Podle § 64 odst. 1 bod 8, resp. § 81 lit. c) ústavní listiny ve spojení s § 152 zákona č. 103/1926 Sb. náleží presidentu republiky propůjčovati služební místa systemisovaná v platové stupnici 3 a vyšší, vládě pak služební místa systemisovaná v platových stupnicích 5 a 4. Ježto st-l byl úředníkem 3. platové stupnice, nemohl býti vzhledem k § 7 odst. 2 org. zákona zem. presidentem přeložen do výslužby. Je tudíž námitka stížnosti, že pensionování st-lovo měl provést zem. úřad, bezdůvodná. — — —

Č. 12.982

Pojišťovací právo. — Řízení správní: * Předpis § 194 zákona č. 221/1924 Sb., podle něhož lhůtu podle tohoto zákona je považovati za zachování, bylo-li v ní podání prokazatelně odevzdáno poště